

תת"ע 4563/12/20 - מדינת ישראל נגד יאסר טוחי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4563-12-20 מדינת ישראל נ' טוחי
תיק חיצוני: 90213211445

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן
נגד	
נאשמים	יאסר טוחי
	ע"י ב"כ עו"ד ותד

החלטה

בפני בקשה של הנאשם שלא להשיב לאשמה לאחר שכתב אישום המייחס לו עבירה על תקנה 303(ב) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 הוגש כנגדו ונשמעה כל פרשת התביעה ביחס לכתב אישום זה בדרך של הסכמת הצדדים להגשת כל ראיות התביעה ללא חקירה נגדית.

בתמצית טוען ב"כ הנאשם כי ניסוח תקנה 303(ב) הוא כזה המחייב הוכחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם הוא אשר הוסיף סימנים על לוחית הרישוי של הרכב והוא אשר השחית אותה.

במקרה זה הנאשם אכן נהג ברכב שלוחית הרישוי שלו הושחתה על ידי הדבקת מדבקות גדולות עליה המסתירות את מספר הרכב (עובדה שגם תועדה בצילום וידאו ת/3), אך אין בכל חומר הראיות בדל ראייה הקושרת את נהג הרכב לפעולת השחתת לוחית הרישוי בו.

בנסיבות אלה סבור ב"כ הנאשם כי אין על הנאשם להשיב לאשמה, ולחליפין, לכל היותר ביצע הנאשם עבירה על תקנה 305(א) בתקנות התעבורה, אך ביחס לתקנה זו, לא הואשם הנאשם בעבירה זו, והמדינה לא ביקשה לתקן את כתב האישום לעבירה זו.

ב"כ המדינה התנגד לבקשה, טען כי די בראיות קלושות שמציגה המדינה ביחס לכתב האישום שהוגש כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה, ומאחר והמדובר בעבירה מסוג "אחריות קפידה" (עבירה שנעדרת כל יסוד נפשי) ומאחר והוכח כי הנאשם נהג ברכב כפי שנצפה בת/3, הרי שהוכחה העבירה המיוחסת לו ולו לכאורה, מה שמחייב אותו להשיב לאשמה.

דין -

על פניו צודק ב"כ הנאשם בטענתו לפיה ניסוח תקנה 303(ב) בפקודת התעבורה אינו מתייחס לנהג הרכב אלא לכל אדם המוסיף סימנים על לוחית רישוי של רכב.

משמעות הדברים היא כי על המדינה להוכיח כי הנאשם הוא אותו אדם שביצע את השינוי בלוחית הרישוי של הרכב, במנותק משאלת הנהג ברכב.

יחד עם זאת, סעיף 184 בחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן, אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום".

בפרשה זו, גם ב"כ הנאשם בהגנותו מסכים כי עבירה על תקנה 305(א) הרבה יותר מתאימה הייתה לכתב האישום בנסיבות, ואין לי אלא להצטרף ולהסכים לעמדה זו.

המדינה אמנם לא ייחסה עבירה זו לנאשם בכתב האישום, אך חומר הראיות שהגישה מבסס לכאורה את ביצוע העבירה הזו על ידי הנאשם שנהג ברכב.

לבית המשפט סמכות מלאה להרשיע את הנאשם בעבירה שהוכחה לכאורה בפניו (גם אם לא ייחסה לנאשם בכתב האישום) וזאת בכפוף למתן הזדמנות סבירה לנאשם להתגונן בפניה.

הזדמנות זו תינתן לנאשם במסגרת פרשת ההגנה בתיק.

אני קובע לכן כי הנאשם ישיב לאשמה ככל שהדבר קשור לעבירה על תקנה 305(א) בתקנות התעבורה והוא פטור מלהשיב לאשמה ביחס לעבירה על תקנה 303(ב) בתקנות התעבורה.

קובע תיק זה לשמיעת פרשת ההגנה ליום 5.1.22 בשעה 12:45.

לזמן הצדדים.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.